

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3038/2018. (II. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.32.539/2016/5. számú ítélete, valamint a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény 26. § (1) bekezdés második mondata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselő útján – Tóth Balázs Gergely Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Tóth Balázs Gergely, 1056 Budapest, Fővám tér 2–3., IV. emelet 4.) – alkotmányjogi panaszában elsődlegesen a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.32.539/2016/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó másodlagosan – az Abtv. 27. §-ára alapított kérelmének megalapozatlansága esetére – kérte a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 26. § (1) bekezdés második mondata alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló peres eljárásban megállapított tényállás szerint az indítványozó (a perben felperes) által üzemeltett vendéglátó egységben az állami adóhatóság ellenőrei megállapították, hogy a helyszínen elhelyezett Goliath Li típusú automata szerencsejáték folytatására alkalmas.
- [3] Az állami adóhatóság a 30564552050. számú – 2015. április 17-én kelt – határozatával szerencsejátékban való részvételt biztosító közvetítői tevékenység miatt 500 000 forint bírságot szabott ki az indítványozóval szemben. Határozatának indokolásában megállapította, hogy az indítványozó által üzemeltetett vendéglátó egységben elhelyezett automata használata esetén az Szjtv. 1. § (1) bekezdésében foglalt szerencsejáték fogalom mindhárom eleme (a tétfizetés, a nyereményre való jogosultság és a véletlen) kimutatható. Az indítványozó által üzemeltetett vendéglátó egységben ugyanis olyan automata működött, amelyen az ellenőrök próbajáték során tétet tettek fel, játékjogot szereztek, a játék kimenetelét (az automatában elhelyezett golyók leesésének sorrendjét) nem tudták befolyásolni, a nyereség vagy veszteség kizárólag a véletlentől függött, valamint fennállt a nyeremény elérésének lehetősége. Az automata ezért – az Szjtv. 26. § (1) bekezdésében foglalt meghatározás alapján – pénznyerő automatának minősül.
- [4] Az adóhatóság határozatában utalt arra is, hogy az automata használata az indítványozó tevékenysége (az elhelyezés engedélyezése) folytán vált lehetővé. Az adóhatóság határozata szerint az indítványozót – mint a vendéglátó egység üzemeltetőjét – felelősség terheli azért, hogy közvetítői tevékenységével biztosította az automata használatát az állami adóhatóság engedélye nélküli üzemeltetését és szerencsejátékban való részvételt biztosított. Ezzel a tevékenységével megsértette az Szjtv. 2. § (7) bekezdésében foglaltakat.
- [5] Az indítványozó az adóhatóság határozata ellen keresetet nyújtott be, amelyet a bíróság az alkotmányjogi panasszal támadott ítélettel elutasított.
- [6] A bíróság – utalva az egységesen követett bírói gyakorlatára (KGD 2013.115) – megállapította, hogy a keresettel támadott adóhatósági határozat nem sérti sem az Szjtv. 1. § (1) bekezdésében, sem az Szjtv. 26. § (1) bekezdésében foglaltakat.
- [7] A bíróság utalt arra, hogy az Szjtv. 26. § (1) bekezdése értelmében pénznyerő automatának minősül a tétfizetés fejében játék céljára alkalmas mechanikusan vagy elektronikusan vezérelt berendezés, ha a nyereség esetén a játékos bármely formában vagyoni értékű nyereményre válhat jogosulttá. A rendelkezés második mondata szerint az állami adóhatóság dönt abban a kérdésben, hogy valamely berendezés pénznyerő automatának minősül-e.
- [8] A bíróság megállapította, hogy a pénznyerő automata hivatkozott fogalom-meghatározása magában hordozza az Szjtv. 1. § (1) bekezdés szerinti szerencsejáték minősítés törvényi konjunktív fogalmi elemeit. Ehhez mérten

az állami adóhatóság a határozatában megállapított tények alapján helytállóan minősítette az automatát az Szjtv. 26. § (1) bekezdésében definiált pénznyerő automatának. Nem érinti az automata minősítésének kérdését az, hogy a berendezés esetleg más célokra is alkalmas volt, illetve az sem, hogy a berendezést használó személynek mi volt a szubjektív megítélése a gép használatával kapcsolatban. Meghatározó jelentősége annak van, hogy a berendezés szerencsejáték folytatására alkalmas volt.

- [9] A bíróság ítéletében rámutatott, hogy az Szjtv. 2. § (7) bekezdése alapján nem folytatható belföldön vagy külföldön szervezett szerencsejátékban történő részvételre Magyarországon értékesítési szervező, közvetítői tevékenység, ha a szerencsejáték szervezésére az állami adóhatóság nem adott engedélyt. A bíróság álláspontja szerint az adóhatóság a helyszíni ellenőrzés során feltárta, hogy az indítványozó – mint a vendéglátóipari egység üzemeltetője – biztosította az automata működtetéséhez szükséges feltételeket. A bíróság kiemelte azt is, hogy az Szjtv. 2. § (7) bekezdésének megsértésével összefüggésben közömbös az a körülmény, hogy a szóban forgó berendezésnek nem az indítványozó volt a tulajdonosa. A bíróság kifejezetten utalt arra is, hogy ha a berendezés tulajdonosa a berendezés elhelyezésével az indítványozónak kárt vagy egyéb hátrányt okozott, az ebből eredő igényét egy másik eljárásban érvényesítheti.
- [10] 1.2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában elsődlegesen a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.32.539/2016/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte, mert álláspontja szerint a támadott ítélet sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a XII. cikk (1) bekezdését és a XXIV. cikk (1) bekezdését.
- [11] Az indítványozó másodlagosan kérte az Szjtv. 26. § (1) bekezdés második mondata alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését, mert álláspontja szerint az Szjtv. támadott rendelkezése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [12] 1.3. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában előadta, hogy a vendéglátó egységében elhelyezett pénznyerő automatát üzemeltető kft. 1999-ben kezdte el a Goliath Li elnevezésű automaták forgalmazását és üzemeltetését. A berendezés működésének a lényege, hogy a vásárló pénzermét dob a gépbe, elfordít egy kart, a gép pedig az adagolón keresztül egy golyót ad ki. A golyó színe alapján a vásárló egy termékhez jut.
- [13] Az üzemeltető kft. 1999. november 30-án állásfoglalást kért a szerencsejáték felügyelet ellátó hatóságtól (a továbbiakban szerencsejáték felügyelet, illetve állami adóhatóság) a berendezés üzemeltetésével kapcsolatban. A szerencsejáték felügyelet 2000. január 4-én kelt válaszában arról tájékoztatta az üzemeltetőt, hogy az automata nem tartozik az Szjtv. hatálya alá, amennyiben csak árut, terméket tartalmazó kapszulát ad ki a vásárló részére. Az üzemeltető kft. – egy hatósági ellenőrzést követően – a 2006-ban ismételt állásfoglalást kért a szerencsejáték felügyeletről. A hatóság állásfoglalásában megállapította, hogy „[a]z ellenőrzés alkalmával a munkatársak próbajátékot végeztek, melynek során megbizonyosodtak az árukiadó automata működési sajátosságairól. Az ellenőrzés tapasztalatai alapján megállapítást nyert, hogy a berendezés nem minősíthető sem pénznyerő automatának, sem játékautomatának”.
- [14] Az indítványozó utalt arra, hogy az Szjtv. a Goliath Li típusú automaták üzemeltetésének megkezdése óta számtalanszor módosult, azonban a szerencsejáték fogalma [Szjtv. 1. § (1) bekezdés] nem változott. Ennek ellenére a szerencsejáték felügyelet 2013. március 26-án tájékoztatót tett közzé „Tájékoztató a hatóságunk által fellelt egyes berendezések, illetve »zsákbamacska« típusú játékok üzemeltetéséről” címmel. A közzétett tájékoztató szerint a hatóság megváltoztatta a Goliath Li típusú berendezések működésének megítélését. Az indítványozó utalt arra, hogy a szerencsejáték felügyelet 2013. május 30-án értesítette az üzemeltető kft.-t, hogy a 2013. március 26-án közzétett tájékoztató dokumentumban foglaltaknak megfelelően „biztosítsa a berendezés jogszabályban foglaltaknak való megfelelését”.
- [15] Az indítványozó előadta azt is, hogy a szerencsejáték felügyelet a 2013. március 26-án közzétett tájékoztató dokumentumban foglaltakat 2013. március 28-án kiegészítette a következőkkel: „Amennyiben a berendezés használója, vagy egy szervezett tevékenységben részt vevő személy előre tudja, hogy az általa befizetett pénzüsszegért cserébe milyen garantált dolgot kap, szerencsejáték nem valósul meg, mivel ezekben az esetekben a véletlen, mint az Szjtv. 1. § (1) bekezdés szerinti szerencsejáték fogalmi elem hiányzik, ilyen esetekben termékértékesítés valósul meg”.
- [16] Az indítványozó hangsúlyozta, hogy ennek a tájékoztatásnak megfelelően az üzemeltető kft. megváltoztatta a berendezés működését, és az automata olyan átlátszó külső borítást kapott, melyen keresztül a soron következő golyó színét és ezáltal a megvásárolható terméket be lehet azonosítani. Ennek ellenére a szerencsejáték

felügyelet az üzemeltető kft.-vel és a vele szerződésben álló, vendéglátó egységet működtető szervezetekkel és egyéni vállalkozókkal szemben összesen 62 000 000 forint bírságot szabott ki.

- [17] 1.4. Az indítványozó álláspontja szerint az ügyében meghozott bírói döntés sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó jogbiztonság követelményét a visszaható hatályú jogalkotás tilalmával és a felkészülési idő hiányával összefüggésben. Az adott ügyben ugyanis a hatóság úgy várt el a korábitól eltérő magatartásformát, hogy a jogalkotó meg sem változtatta a jogszabályt. Az indítványozó megítélése szerint, ha a jogalkotó nem változtatja meg a jogszabályt, akkor a jogalkalmazó állami szerv sem nyilváníthat valamely korábban jogszerűnek minősített magatartást jogellenessé. A jogalkalmazó szervek jogértelmezési korlátaival összefüggésben hivatkozott a 2/2016. (II. 18.) AB határozatban foglaltakra is.
- [18] Az indítványozó álláspontja szerint a bírói döntés sérti az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdését is. Hivatkozással a 26/2013. (X. 4.) AB határozatban foglaltakra, előadta, hogy „[a] vállalkozás joga annyit jelent – de annyit alkotmányos követelményként feltétlenül –, hogy az állam ne akadályozza meg, ne tegye lehetetlenné a vállalkozóvá válást”. Az adott ügyben azonban az állam – a szerencsejáték felügyelet döntése folytán – teljesen kizárja a Goliath Li automaták működtetésének a lehetőségét. Ezzel az ilyen berendezés üzemeltetésével vagy az üzemeltetésben való részvétellel foglalkozó gazdasági szereplők ilyen tevékenységét ellehetetlenítette. A vállalkozás szabadságával összefüggésben az indítványozó hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bírósága által *Vékony kontra Magyarország* ügyben meghozott ítéletben foglaltakra is.
- [19] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott bírói döntés folytán az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése azért sérül, mert a hatóság – a jogszabályok megváltozása nélkül – egy korábban jogszerűnek tartott tevékenységet jogellenesnek minősített. A tisztességes eljárás követelményét sérti az, ha a jogkövető személy jogismerte és az állami szerv ezt alátámasztó magatartása hosszú évekig azonos alapokon nyugszik, majd anélkül, hogy a jogi környezet vagy a személy jogkövető magatartása megváltozna, az állami szerv szankcionálni kezdi a személy magatartását.
- [20] 1.5. Az indítványozó álláspontja szerint az Szjtv. 26. § (1) bekezdés második mondata sérti a tisztességes bírói eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslathoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés]. Az indítványozó megítélése szerint ugyanis szerencsejáték ügyekben az Szjtv. által biztosított bírói eljárás formális, mert ha az adóhatóság egy berendezésről megállapítja, hogy az pénznyerő automata, nincs olyan állami szerv, amely azt érdemben felülbírálna. Érvéle szerint „annak megállapítása, hogy egy berendezés megfelel-e a pénznyerő automata törvényi kritériumainak (van-e tétfizetés, játék céljára alkalmas-e, beszélhetünk-e nyereményről, fennáll-e véletlenszerűség), korántsem objektív ismerveken, hanem az eljáró hatóság nagyfokú mérlegelésén múlik”. Összességében az indítványozó meglátása szerint az Szjtv. 26. § (1) bekezdésében foglaltaknak az a következménye, hogy „az adóhatóság döntése megkérdőjelezhetetlen”.
- [21] 2. Az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [22] Az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontjára [Abtv. 26. § (1) bek.] és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára (Abtv. 27. §) alapította. Az Alkotmánybíróság erre is figyelemmel megállapította, hogy a határidőben benyújtott alkotmányjogi panasz a határozott kérelem törvényi feltételeinek [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pont], továbbá a befogadhatóság Abtv. 26–27. §-ában foglalt követelményeinek eleget tesz.
- [23] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20], 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]]. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [24] 3.1. Az indítványozó az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésének sérelmével összefüggésben hivatkozott a 26/2013. (X. 4.) AB határozatra, amelyben az Alkotmánybíróság megállapította: „[...] az Alkotmánybíróság

gyakorlata szerint a vállalkozáshoz való jog alapjog, mely azt jelenti, hogy bárkinek Alaptörvényben biztosított joga a vállalkozás, azaz üzleti tevékenység kifejtése. A vállalkozás joga azonban egy bizonyos, a vállalkozások számára az állam által teremtett közgazdasági feltételrendszerbe való belépés lehetőségének biztosítását, más szóval a vállalkozóvá válás lehetőségének – esetenként szakmai szempontok által motivált feltételekhez kötött, korlátozott – biztosítását jelenti. A vállalkozás joga tehát nem abszolutizálható, és nem korlátozhatatlan: senkinek sincs alanyi joga meghatározott foglalkozással kapcsolatos vállalkozás, sem pedig ennek adott vállalkozási jogi formában való gyakorlásához. A vállalkozás joga annyit jelent – de annyit alkotmányos követelményként feltétlenül –, hogy az állam ne akadályozza meg, ne tegye lehetetlenné a vállalkozóvá válást {26/2013 (X. 4.) AB határozat, Indokolás [176]}.

- [25] Az adott esetben megállapítható, hogy az indítványozó felelősségét az állami adóhatóság azért állapította meg, mert az általa üzemeltetett vendéglátó egységben biztosította a pénznyerő automata üzemeltetéséhez szükséges feltételeket. Ezáltal az Szjtv. 2. § (7) bekezdésébe ütközően szerencsejátékban való részvételt tett lehetővé.
- [26] Az Alkotmánybíróság ezért hangsúlyozza, hogy az alkotmányjogi panaszban állított alaptörvény-ellenesség a vállalkozás szabadságával összefüggésben nem az indítványozó vonatkozásában, hanem a pénznyerő automata üzemeltetőjének vonatkozásában merülhet fel. A pénznyerő automatakat ugyanis nem az indítványozó, hanem az üzemeltető kft. működtette. A közvetítői tevékenység miatti felelősség kérdése – amely a megelőző peres eljárásban a jogvita tárgyát képezte – a vállalkozáshoz való jog alkotmányos tartalmával nem áll összefüggésben. Az indítványozó ezzel kapcsolatban előadott indokai alapján ezért nem vizsgálható érdemben a bírói döntés alaptörvény-ellenessége, és nem merül fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés sem.
- [27] 3.2. Az indítványozó a jogbiztonság [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés] és a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] sérelmét lényegében azért állította, mert az állami adóhatóság a 2013. március 26-án és 28-án közzétett tájékoztató dokumentumokban úgy változtatta meg az Szjtv. 1. §-nak értelmezését, hogy ennek következtében a korábban szerencsejátéknak nem minősülő tevékenységek is szerencsejátéknak minősülnek. Ebből következően az általa üzemeltetett vendéglátó egységben elhelyezett automata a tájékoztató dokumentumban foglalt jogértelmezés folytán pénznyerő automatának minősül, amelynek üzemeltetésére azonban az állami adóhatóság nem adott hatósági engedélyt. Azzal, hogy az indítványozó biztosította a pénznyerő automata elhelyezését és működtetését, szerencsejáték szervezéshez lehetőséget biztosító közvetítői tevékenységet valósított meg, és ezzel megsértette az Szjtv. 2. § (7) bekezdését.
- [28] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában azt kifogásolta, hogy a vendéglátó egységében elhelyezett automata üzemeltetését a hatóság folyamatosan ellenőrizte, és azt jogszerűnek találta. Az állami adóhatóság a jogszabályi környezet megváltozása nélkül egy, a korábitól teljesen eltérő jogértelmezést alakított ki, amelynek következtében a korábban jogellenesnek nem minősített tevékenysége jogellenessé vált. Az állami adóhatóság tehát úgy várt el a korábitól eltérő magatartásformát, hogy a jogalkotó az irányadó jogszabályt megváltoztatta volna.
- [29] Az Alkotmánybíróság az indítványban foglaltak alapján a következőket hangsúlyozza.
- [30] Az Alkotmánybíróság – irányadó gyakorlata értelmében az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva – a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően az Alkotmánybíróság nem az állami adóhatóság jogértelmezését, és nem az adóhatóság által kibocsátott tájékoztató dokumentumok tartalmát vizsgálta, hanem azt, hogy az alkotmányjogi panaszban foglaltak megalapozzák-e a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességét. A bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3065/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [31] Az Alkotmánybíróság az indítványozónak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével és XXIV. cikk (1) bekezdésével kapcsolatban előadott érveit tartalma alapján vizsgálta, és azokat – mivel a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességét állították – nem a tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal kapcsolatban, hanem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értékelte.
- [32] Ehhez mérten az adott ügyben megállapítható: a bíróság ítéletében egyértelműen indokát adta annak, hogy az indítványozó által keresettel támadott jogerős hatósági határozat miért nem jogszabálysértő. Ennek során részletesen áttekintette az Szjtv. 1. §-ának a bírói gyakorlatban kialakult értelmezését, és az indítványozó perbeli érveire is figyelemmel részletesen megindokolta az Szjtv. 2. § (7) bekezdése szerinti felelősség fennállását.

- [33] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el [3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]].
- [34] A kifejtettek tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben sem merült fel olyan, a támadott bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kétegye, vagy ezzel összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, amely az alkotmányjogi panasz befogadását megalapozná.
- [35] 4. Az indítványozó az Szjtv. 26. § (1) bekezdés utolsó mondatának alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével és (7) bekezdésével összefüggésben állította, mert álláspontja szerint az Szjtv. e rendelkezése kizárja, hogy a bíróság felülmérlegelje az adóhatóság határozatát.
- [36] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben ismételten azt hangsúlyozza, hogy a bíróság ítéletében részletes indokát adta annak, hogy az indítványozó által keresettel támadott jogerős hatósági határozat miért nem jogszabálysértő. Ennek során áttekintette az Szjtv. 1. §-ának a bírói gyakorlatban kialakult értelmezését, és ahhoz mérten – önálló mérlegelési jogkörben – hozta meg döntését.
- [37] Az indítványozó által felhozott érvek ezért nem vetnek fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének, sem a XXVIII. cikk (7) bekezdésének állított sérelmével összefüggésben.
- [38] A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában írt befogadási kritériumoknak. Erre tekintettel az indítványt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.
- [39] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz visszautasítására tekintettel nem döntött az indítványozónak az Abtv. 61. § (1) bekezdésére alapított kérelme tárgyában.

Budapest, 2018. február 6.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1075/2017.

